

O LOKALNOJ SAMOUPRAVI i procesu decentralizacije u Francuskoj

Juni 2002

*Jelena Trkulja
Katarina Fotić*

Sadrzaj:

Uvod

1.Lokalne zajednice.....4

- A) Pojam lokalne zajednice**
- B) Vrste lokalnih zajednica**
 - Opstina
 - Departman
 - Region
 - Lokalne zajednice sa specijalnim statusom

2.Karakteristike lokalne administracije u Francuskoj.....9

- A) Dekoncentracija**
- B) Decentralizacija**

3.Saradnja lokalnih zajednica.....10

- A) Medjuopstinska saradnja**
 - Sindikat
 - Distrikt
 - Zajednica
 - Novi Gradovi (Villes Nouvelles)
- B) Ostali oblici**
 - Konvencije
 - Mesovita preduzeca
 - Asocijacije
 - Javne teritorijalne institucije
 - Grupacije od javnog interesa

4. Finansiranje i kontrola rada lokalnih zajednica.....12

- A) Finansiranje**
 - Prihodi od poreza
 - Drzavne dotacije
 - Zajmovi
 - Sopstveni prihodi
- B) Kontrola i nadzor rada lokalnih zajednica**

5. Perspektive.....13

6. Literatura.....14

Uvod

Autonomija lokalne samouprave u Francuskoj je novijeg datuma nego u drugim evropskim zemaljama kao sto su Engleska ili Nemacka. Centralizovana drzava ima korene u srednjovekovnom uredjenju Francuske sa absolutnim monarhom koji je u stalnoj borbi za uticaj sa lokalnom vlastelom. Iako za vreme Francuske Revolucije biva iskazana potreba za ogranicenjem centralne vlasti, pobedila je jakobinska konceptacija centralne drzave, koju je kasnija Napoleonova vladavina jos samo ojacala. XIX vek obelezen je ovakvim shvatanjem drzave, a istorijske okolnosti (prvi i drugi svetski rat) nisu pruzale uslove za davanje vecih ovlašcenja lokalnoj vlasti.

Proces decentralizacije je istinski zapocet 1982. godine. Vec tokom 1970-tih doslo je do velikog porasta zaposlenih sluzbenika u lokalnoj administraciji, a sa dolaskom Fransoa Miterana i levice na celo drzave, decentralizacija (u smislu davanja vecih ovlašcenja lokalnim vlastima) je postala deo politickog programa. Od veoma centralizovane zemlje, Francuska je na putu da postane primer za drzavu koja uspesno rasporedjuje nadleznosti izmedju lokalnog i centralnog nivoa.

Ovaj proces je i danas daleko od zavrsenog i zahteva dosta vremena, sredstava i novih resenja. U daljem tekstu bice predstavljen francuski pojам jedinice lokalne samouprave, osnovni nivoi vlasti, kao i pogled na razlicite oblike saradnje izmedju opstina, departmana i regiona.

Lokalne zajednice

A) STA JE LOKALNA ZAJEDNICA ?

LOKALNA ZAJEDNICA je institucija koja raspolaze javnom vlascu a stvara se putem zakona. Lokalna zajednica je siri pojam od **teritorijalne zajednice** sto je pravni termin za jedinicu lokalne samouprave (koristi se za zajednice sa posebnim statusom poput Pariza ili Korzike). Lokalna zajednica moze obuhvatiti kako opštine i departmane, tako i « udruzenja gradova » ili « urbane zajednice ».

Francuska lokalna administracija obuhvata vise nivoa vlasti na kojima se donose odluke i propisi. Predstavljemo u najkracim crtama : opštinu, departman, region i lokalne zajednice sa specijalnim statusom.

B) VRSTE LOKALNIH ZAJEDNICA:

OPSTINA

Kao osnovna jedinica lokalne samouprave, opština je reorganizovana Zakonom o Decentralizaciji iz 1982. godine. Uspostavljeni su novi organi uprave, a broj opština u Francuskoj je 36 772.

a) *Opštinski organi:*

Opštinski savet bira se na svakih sest godina, na direktnim izborima u dva kruga. Broj odbornika se određuje proporcionalno broju stanovnika opštine.

Predsednik opštine raspolaže izvrsnom valascu i uz pomoć svojih zamenika, organizuje rad opštinskih službi. Predsednik opštine placen je u proseku, 1450 evra (u zavisnosti od velicine opštine).

b) Nadleznosti opštine:

- Izrada izbornih listi
- Bezbednost
- Socijalni rad
- Odrzavanje puteva
- Osnovno obrazovanje (oprema, odrzavanje osnovnih škola)
- Prostorno planiranje
- Rad na decentralizovanim funkcijama:
 - Urbanizam (izrada planova: plan okupacije zemljista (POS), ZAC...)
 - Kultura (biblioteke, škole, muzeji)
 - Ekonomski razvoj (pomoci, garancije, zajmovi, oslobođanje od poreza, izgradnja industrijskih zona)

DEPARTMAN

Francuska je administrativno podeljena na 83 departmana, još za vreme Revolucije (1790.-te godine) da bi u vreme Napoleona departmani bili ukinuti i zamjenjeni predstavnicima centralne vlasti - prefektima, a zatim obnovljeni 1871. Danasna situacija odražava ove istorijske promene: departman je samostalna teritorijalna jedinica, ali je istovremeno i pod kontrolom Prefekture. Francuska broji 100 departmana.

a) Organi uprave:

- **Generalni savet:** članovi ovog organa biraju se na direktnim izborima na kojima se obnavlja svake tri godine, za polovicu odbornika. Zaseda najmanje jednom u tri meseca. Izborna jedinica je *Kanton* (postoji 4034 kantona cije se granice povremeno redefinisu, što je uvek podložno kritikama). Na saziv svog predsednika, Generalni savet ima ulogu skupštine koja raspravlja po svim pitanjima bitnim za departman.
- **Predsednik Generalnog saveta** ima za zadatku da sprovodi odluke donesene na zasedanjima Generalnog saveta.

- **Stalna komisija:** vrsi ulogu Generalnog saveta kada ovaj ne zaseda.

b) Nadleznosti departmana:

- Prostorno planiranje: putevi, javni i skolski prevoz
- Socijalni rad: pomoci, naknade za nezaposlene (RMI), zdravstvena pomoc, invalidski dodatak, decji dodatak
- Obrazovanje i kultura: srednje obrazovanje, biblioteke, arhive...
- Ekonomski akcije: subvencije preduzećima, zajmovi

REGION

Region kao teritorijalna jedinica, u danasnjem obliku stvoren je u talasu decentralizacije 1982. godine, iz potrebe za institucijom koja bi upravljala prostornim planiranjem. Danas u Francuskoj postoji 26 regiona.

a) Organi uprave:

- **Regionalni savet:** bira se direktnim glasanjem na svakih sedam godina. Broj predstavnika u Regionalnom savetu odgovara dvostrukom broju poslanika datog regiona u Parlamentu. Izborna jedinica je departman. Glavne uloge Regionalnog saveta su glasanje budžeta i pranje izvršavanja nacionalnog plana.
- **Predsednik Regionalnog saveta:** ima mandat u trajanju od sedam godina, i postavlja 5 do 15 podpredsednika (u zavisnosti od veličine saveta). Predsednik saziva Regionalni savet, određuje dnevni red, i upravlja regionalnom administracijom. Pored izvršne funkcije, predsednik ima i važnu političku funkciju.
- **Stalna komisija:** kao i u Generalnim savetima, Stalna komisija je produzena ruka Regionalnog saveta tj. Ima funkciju pomocnog organa kada savet ne zaseda.
- **Socijalno-ekonomski savet:** postojao je i pre formiranja regiona (od 1964. godine). Njegova uloga je sprovodenje nacionalnog plana na regionalnom nivou.

b) Nadleznosti regionalne:

- Planifikacija: Francuska je posle drugog svetskog rata, usvojila planifikaciju na državnom nivou. U okviru decentralizacije početkom 80-tih, planifikacija je preneta na regionalni nivo. Dokument *Ugovor o planu* ("Contrat de plan") utvrđuje uzajamne obaveze između ova dva nivoa.
- Prostorno planiranje: region određuje norme i izdaje svoju dokumentaciju, organizuje javni prevoz i planiranje recnih puteva
- Srednje i strucno obrazovanje, a u posledenje vreme iskazana je potreba za angazovanjem regionala i u visokom obrazovanju
- Ekonomski pitanja: pomoc u kreiranju preduzeca, garancije malim i srednjim preduzecima

TERITORIJALNE ZAJEDNICE SA SPECIJALnim STATUSOM

Specijalni status izvesnih francuskih teritorija, iako nije u skladu sa racionalnom organizacijom teritorije, rezultat je istorijskih i kulturnih faktora kao sto su dekolonizacija (ostrva u Pacifiku), kulturne razlike (Korzika) ili karakteristika metropole kao sto je Pariz.

- **Pariz** je nezavisna teritorijalna jedinica od 1975. godine. Podeljen je na 20 arondismana od kojih je svaki posebna opština sa svojim nadleznostima. Gradonačelnik se bira direktnim glasanjem i istovremeno ima ulogu Predsednika opštine i Predsednika departmana.
- **Korzika** je deo francuske teritorije još od vremena pre Francuske Revolucije. Ima sopstvenu skupštinu koja izglasava budžet i plan razvoja. U nadleznosti korzikanske skupštine su: ekonomski razvoj, zaštita životne sredine i skolovanje.

• Prekomorske lokalne zajednice:

- **Departmani (DOM)**: teritorije koje su u sastavu Francuske od vremena III Republike (1871-1940). To su Gvadalupa, Martinik, Gvajana, Reunion, ostrva St Pierre-et-Miquelon i Mayotte. Dobile su status departmana 1946. godine, tako da se i na njih primenjuje decentralizacija.
- **Teritorije (TOM)**: Francuska Polinezija, ostrva Wallis i Futuna (u Pacifiku), Juzni Antarktik i Nova Kaledonija - ove teritorije imaju ustavom priznat poseban status zbog svojih specifičnih interesa, kao i svoje « teritorijalne skupštine ».

2. Karakteristike lokalnih zajednica

Francuska Republika je nasledila centralizovanu drzavu od Starog rezima. Tokom istorije Francuske Republike odvijala su se dva protivrecna procesa :

- **DEKONCENTRACIJA:**

To je nacin upravljanja centralizovanom drzavom, prepostavlja postojanje hijerarhije : drzavni organi doose odluke na svim nivoima koje zatim delegiraju nizim nivoima vlasti. Dekoncentracija se sprovodila putem zakonskih akata (dekreta, ukaza i dr.).

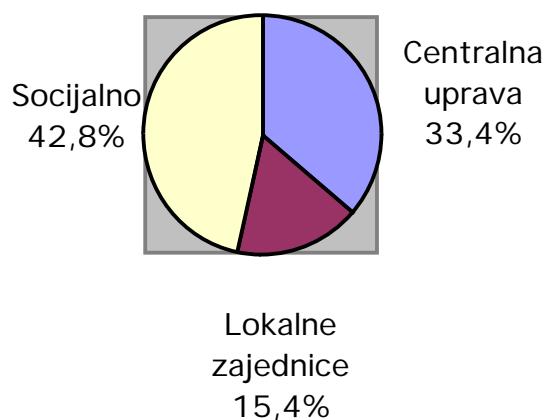
- **DECENTRALIZACIJA:**

Proces decentralizacije zapoceo je 1982. Godine. Pojam "decentralizacija" oznacava da se odluke donose na onom nivou vlasti na koji se sadrzaj odluke odnosi. Ovaj princip se sprovodi iskljucivo zakonskim putem. Zakoni koji su obelezili ovaj novi period u francuskom politickom zivotu su:

- Zakon o novim odnosima izmedju drzave i lokalnih zajednica, od 2. marta 1982. godine
- Zakon o prenosu nadleznosti, od 7. januara 1983. godine

Rezultati ovih zakona su narocito vidljivi u podeli prihoda od poreza. Prihodi su rasporedjeni izmedju centralnih i lokalnih vlasti u sledecim proporcijama (podaci iz 1996) :

Raspored prihoda iz budzeta

Izvor : Ministarstvo ekonomije i finansija

Iskustvo Francuske, ali i ostalih evropskih zemalja, pokazuje da postoji tendencija ka uravnotezenju izmedju prihoda namenjenih drzavi i onih namenjenih lokalim zajednicama. Proces decentralizacije u Francuskoj je, sudeci po distribuciji prihoda, i dalje daleko od svoje zavrsne faze.

Saradnja lokalnih zajednica

A) MEDJUOPSTINSKA SARADNJA:

Od trenutka stvaranja opstina, saradnja medju opstinama zahtevala je posebnu paznju kako bi istovremeno bila zadovoljena autonomija lokalnih zajednica, s jedne, i koordinacija tako velikog broja jedinica uprave, sa druge strane. Mnogobrojni su nacini ove saradnje :

- **Politicka saradnja:** postoji veca solidarnost izmedju opstina iste politicke orijentacije.
- **Sindikati:** naziv je za grupacije opstina
Sindikati se bave svim pitanjima vezanim za zajednicku infrastrukturu : vodovod, elektricnu mrezu, otpad. Svaki sindikat moze samostalno da odredjuje nadleznosti, a finansira se participacijom samih opstina.
- **Distrikt:** postoji od 1959. godine, moze da bude osnovan na inicijativu vise opstina. U pocetku, ideja je bila da distrikt bude « savez gradova », ali je kasnije prosiren i na seoske zone. Pravila funkcionisanja distrikta nisu strogo definisana. Uobicajeno je da distrikt ima svog predsednika i da postoji savet koji glasa o vaznim pitanjima. Nadleznosti su takodje prepustene slobodnom izboru clanova. Distrikt se najcesce bavi pitanjima socijalnog karaktera (npr. socijalni stanovi), ili komunalnim pitanjima (npr. vatrogasne sluzbe).
- **Zajednica opstina:** relativno je nov oblik saradnje. Razlikuje se od distrikta po vecem stepenu intergracije medju opstinama. Zakon definise ove zajednice kao « mesto za ostvarivanje solidarnosti medju opstinama ». Medju zajednicama izdvajaju se posebni oblici:
 - **Zajednice gradova:** stvorene su kao podvrsta zajednica opstina, vise prilagodjena zahtevima grada, medjutim do danas ih je oformljeno svega pet.
 - **Urbane zajednice:** starije su od zajednica gradova, uspele su da povezu veci broj clanova.

- **Zajednice novih gradova:** izgradnja novih gradova tokom 60-tih godina sa ciljem uravnotezenije rasporedjenosti stanovnika izmedju centra i periferije velikih gradova, rezultirala je izgradnjom pet Novih gradova (« Villes Nouvelles »), jedan u okolini Pariza i jos 4 u unutrasnjosti.
- **Sindikati novih gradova:** imaju pravni status udruzenja novih gradova; bave se pitanjima karakteristicnim za ovaj tip urbanih sredina.

B) OSTALI OBLICI SARADNJE:

Postoje razni neformalni oblici saradnje, ne samo medju lokalnim zajednicama nego i sa drugim javnim akterima, privatnim i drzavnim. Primeri su:

- **Konvencije:** posebna vrsta ugovora, kao npr. ugovor o koriscenju zajednickih usluga ili za zajednicko finansiranje projekata od opsteg znacaja.
- **Mesovita preduzeca:** novina koja je nastala iz zelje za prilagodjavanjem lokalnih zajednica zakonima trzista. Tako opštine mogu da kupuju akcije preduzeca (do 65% akcija), narocito gradjevinskih koja ucestvuju u izgradnji opštinskih stanova.
- **Asocijacije:** opštine koriste i ovaj vid udruzivanja koji ima mnogo siru primenu, mogu biti osnovane od strane bilo kojeg fizickog lica, ali je pogodan i za lokalne zajednice zbog fleksibilnosti pravila o asocijacijama (zakon iz 1901. godine).
- **Javne teritorijalne institucije:** ova vrsta institucija podrazumeva iskljucivo saradnju sa javnim ustanovama. Slicne su sindikatima, ali se uglavnom primenjuju za opštine, departmane ili regjone koje nemaju zajednicke granice, koje se udruzuju prema u zavisnosti od zajednickih interesa.
- **Grupacije od javnog interesa:** nastale su po modelu interesnih grupa medju privatnim preduzecima; formiraju se u slucajevima kada postoje konkretna pitanja poput tehnoloskih ili drugih naucnih disciplina.

Osnovna teskota sa kojom se susrecu sve ove institucije i grupacije za saradnju jeste nepostojanje stalnih prihoda. Inicijativa za zakonski status ovih organa i za njihovo finansiranje u pripremi je od 1996. Godine

4. Finansiranje i kontrola upravnih organa

A) FINANSIRANJE

Troskovi finansiranja lokalnih zajednica dostizu 10% nacionalnog dohotka.
Distribucija prihoda lokalnih zajednicaje sledeca:

1. Prihodi od poreza su:

- Direktni porezi - na osnovu lokalnih poreza (takse na stan, zemljiste, gradjevinsko zemljište, profesionalane takse i dr).
- Indirektni porezi - koji su brojniji, raznovrsniji i predstavljaju manji deo prihoda od onih direktno naplaćivanih. U indirektne poreze ubrajaju se : porez na urbanisticke operacije, taksa na prenaseđenost, porez na igre na srecu, boravisne takse i sl.

2. Drzavne dotacije:

- Globalna dotacija za rad institucija (koja varira u zavisnosti od porasta stanovništva)
- Dotacija za prostorno planiranje
- Kompenzacija poreza na dodatu vrednost
- Dotacija za opremu

3. **Zajmovi** : opštine imaju pravo da raspisuju zajmove na ime investicija. Uslov je finansijska transparentnost koja se postize tako sto se budžet objavljuje u lokalnim publikacijama.
4. **Sopstveni prihodi** : su prihodi od iznajmljivanja nekretnina, poljoprivrede, drvnog materijala, naplate javnog prevoza, rada skolskih kantina, pogrebnih usluga, grejanja, kablovske mreze...

Upravljanje lokalnim prihodima:

Opština ima ovlašćenje da upravljanje vrši sama ili da ga poveri strucnjacima .

A) KONTROLA RADA LOKALNIH ZAJEDNICA:

Obuhvata proveru usaglasenosti odluka sa postojećim zakonima, kao i finansijsku kontrolu, a u skladu sa postovanjem principa autonomije lokalne administracije.

- **Kontrola zakonitosti** se vrši nad aktima izglasanim na skupštinama. Ova kontrola obavlja se preko državnih predstavnika kojima se salju dokumenti, ili, u slučaju spora, preko administrativnog suda sto je znatno dugotrajnije.
- **Kontrola budžeta i finansija** je poverena racunovodstvu i regionalnim privrednim komorama.

Perspektive

Francuska lokalna uprava se i dalje susreće sa teskocama u sprovodenju ovako decentralizovanog uredjenja. Mnogobrojna pitanja ostaju otvorena, bilo zato sto proces još nije dovršen, ili zbog novih procesa u okviru evropske integracije. Neka od pitanja koja su danas aktuelna :

- treba li ojacati nadleznosti regiona u okviru evropskog procesa regionalizacije?
- koje nadleznosti zaista treba preneti na lokalni nivo, a koje zadrzati na centralnom ?
- treba li promeniti distribuciju javnih prihoda u korist lokalne samouprave i koje mere zastite fiskalne autonomije lokalnih zajednica je potrebno preduzeti ?
- nova Vlada pokrenula je pitanje referendumu na inicijativu lokalnih vlasti

Literatura

VITAL DURAND, Emmanuel, *Les collectivités territoriales en France*, Hachette supérieur, 1998

ROUBAN, Luc, *The French civil service*, La documentation française, 1998

DAMJANOVIC, Mijat, (kolektivni rad), *Uporedna iskustva lokalnih samouprava*, Magna Agenda, 2002